

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Erklæring af 12. september 1825

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Erklæring af 12. september 1825", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1825_415-txt-root.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvor ubekvem et Sted end Adresse-Avisen er til at berøre saadanne Ting, som de, *Kirkens Gienmæle* handler om, maa jeg dog vel med et Par Ord sige min Mening om Hr. Professor Clausens Kundgiørelse i denne Anledning.

Først vil jeg ønske Professoren, at han, efter saa lang en Skribent-Bane, som min alt er, maa have ligesaa god en Samvittighed for aldrig at have *fordreiet* sin Modstanders Ord, og dernæst vil jeg ønske, selv paa mit Rygtes Bekostning, at der maa ligge en meget bedre Mening i Professorens Ord, end jeg har kunnet finde!

I Øvrigt være Sagen Gud befalet, og det *endelige* Udfald, der sikkert ikke behøver at kundgiøres i Adresse-Avisen, maa afgjøre, om Sagen er Guds eller min egen; men, skiøndt jeg troer at vide, danske Lov maa frikende mig, pukker jeg dog slet ikke derpaa; da det i en Sag, hvor man skal slaae Streg over sin *Personlighed*, med Alt hvad *Verden* kalder *Ære* og *Lykke*, kun vil sige lidt, hvad det juridiske Udfald for Øieblikket bliver.

At udskiældes for hadefuld, hovmodig etc. er jeg vant til, og Gud bevare mig kun fra at være det, da veed jeg, Ord gjør mig ikke dertil.

N. F. S. Grundtvig.